

Примерен сценарий за Възкресение Христово, 2 клас (1)

Сценарият е посветен на Възкресение Христово, но наред с това обобщава изученото през годината. Основен акцент са знанията за доброто и злото, които са залегнали в изучаваните във 2 клас теми. Включена е сценка по притчата за Добрия самарянин, чрез която учениците доосмислят представата за милосърдието и проявата му в човешките взаимоотношения.

Тържеството започва с Господнята молитва „Отче наш“.

Деца са подредени в полукръг. По време на сценката участниците в нея излизат напред. Между останалите деца са разпределени въвеждащите и заключителни стихове и стиховете на разказвачи на сценката.

1. Да празнуваме събрахме се сега -
Великден - Възкресението на Христа!
Какво научихме ще ви покажем,
за Христовото учение ще ви разкажем.
2. От учението на Христа
няма нищо по-съвършено на света,
защото няма по-голям закон
от закона Божий за любовта.
3. Сам Господ за хората на всичко бе готов
на земята слезе от любов,
на пътя на спасението да ни постави,
с нова заповед да ни настави.
4. Да погледнем навътре към своята душа
първо там да изчистим греха,
да не търсим сламка в окоето на брата,
но от своето да извадим първо гредата.
5. Да съдим другите не е добре,
всички носим много грехове,
Ако от сърце простим
и Господ ще омилиствим.
6. За злото да не отмъщаваме,
но бързо всичко да прощаваме.
На брата да дадем каквото той желае,
щото от него се нуждае.
7. Да се молим скрито и на тайно
за чужди погледи незнайно,
че Бог в сърцето ни поглежда
каквото нужно е отрежда.
8. Постим ли - да не бъде за похвала.
Милостиня даваме ли – да не е за слава.
Бог знае какво е в сърцето,
на скромните дава награда в небето.

9. Най-високо стои в заповедта
на Господ повелята за любовта.
Любов към ближния ще прояви,
който прощава и обича врага си дори.

10. Един книжник искал Господ да изпита
и лукаво книжникът запитал:
Кой е наш ближен според заповедта
тази най-първа заповед – за любовта?

11. За да отговори на въпроса
на този книжник израилтянин,
разказал Господ една притча -
притчата за добрия самарянин.

Добрият самарянин* (сценка)

По пътя върви пътник с торба на рамо.

Разказвачи (12-16 стих):

12. Веднъж по път безлюден, тих
един човек вървял самотен.
Но преди да стигне до града,
случила му се голяма беда.

Появяват се разбойници и се прокрадват зад пътника.

13. Разбойници изкочили внезапно,
повалили го на земята,
удряли го многократно
додето потрошили му ребрата.

Разбойниците се доближават и с удари на тояги повалят пътника на земята. Свалят му
връхната дреха, измъкват торбата с парите и го оставят да лежи с изпокъсани дрехи, наранен
и безпомощен.

14. Прибрали бързо те парите,
дрехите му дори свалили,
захвърлили го до скалите
и бързо след това се скрили.

15. Изоставен човекът там
лежал полумъртъв и ням.
И там в този летен зной
едвам поемал въздух той.

16. След доста време по пътя сам
вървял свещеник към града голям.
Отдалеч страдалеца съзрял,
но до него изобщо не се спрял.

По пътя идва свещеник и изразява съжаление към наранения, но отминава.

Свещеник:

17. *О как горко е тоз пострадал,
без пари и дрехи е останал.
Да побързам докато е време,
разбойници да не нападнат и мене.*

18. *Че той скоро без туй ще умре,
а мене разбойник може да обере.
Час по скоро да вървя,
че важна работа имам сега.*

Разказвачи (19, 20 стих):

19. Така останал да стене човека,
а никой не идвал по тази пътека,
додето задал се един левит
и видял човека пребит.

По пътя идва левит. Разказвач сочи към него и пояснява:

20. Левит – това при евреите означава,
че той на свещеника помага в храма.
Той знаел - закона му повелява
до нищо нечисто да не се приближава.

Левитът също не желае да се приближи до пострадалия.

Левит:

21. *Макар да чувам аз стенания
По-важно е да изпълня всички писания,
а там написано е лист по лист -
в храма левитът да не влиза нечист.*

22. *Може би ще мине някой друг,
той да се заеме с този тук,
защото грях ще е това
до него да се доближа.*

Разказвачи (23-25 стих):

23. Останал човекът да лежи в прахта,
а минало се доста време.
С пресъхнала си уста
нямал сили дори да стене.

Накрая идва самарянин, който се приближава към мястото, където лежи пребитият човек.

24. Но ето по пътя човек се задал
и отдалеч пребития съзрял.
Самарянин бил той от чужда страна,
а самаряните и юдеите имали стара вражда.

25. Но без да мисли за враждата,
скочил от осела си на земята,
повдигнал на пострадалия главата,
и с вода намокрил му устата.

Самарянинът веднага щом забелязва ранения, спуща се към него, дава му вода в устата, после изважда две шишенца - с елей и с вино и намазва раните му.

Самарянин:

26. *Горкият, дълго сигурно лежи
под слънцето, навярно от зори.
Ако никой не му подаде ръка,
скоро ще го грабне смъртта.*
27. *Човек е той, какво че не е от моя род,
животът е ценен при всеки народ.
И него навярно го чакат деца,
да побързам и да го спася.*

По време на следващите стихове се извършват действията, описани в тях. Вместо на осел, самарянинът слага през рамо ръката на пострадалия пътник и двамата тръгват.

Разказвачи (28-29 стих).

28. С вино и елей раните му той измил,
с труд на осела си пострадалия качил
и потеглил бързо към града,
където смятал да остане през нощта.

Двамата приближават към гостоприемницата (представена с одър и малка маса). Там стои стопанинът, който помага на самарянина да внесат и положат на леглото пострадалия.

29. В една гостоприемница се спрял,
вътре пребития човек прибрал.
С хазяина го понесли на ръце,
сложили го на леглото те.

Самарянин:

30. *Раните да му превържем,
а после да го облечем.
Нека тука пренощува с мен,
додето дойде новия ден.*

Стопанинът и самарянинът превързват и обличат пътника, а после лягат да спят.

Разказвач :

31. Така прекарали нощта,
а щом събудили се сутринта
самарянинът при хазяина се явил
и така му наредил:

Самарянин:

32. *Стопанино, два динария ти давам
и на тебе го оставям.
За него добре се погрижи
от смъртта да се спаси.
Похарчиш ли за него повече от това
когато се връщам ще ти доплатя.*

Стопанин:

33. *Добри човече, не се тревожи
Много страдалецът ще ти благодари,
задето от пътя го прибра
и го спаси от смъртта.*

Всички участници в сценката се хващат за ръце и се покланят. Напред излизат разказвачи, за да кажат поуката от сценката.

Разказвачи (34-35 стих):

34. С притчата разказана тука
Господ дал на всички поука.
За нас е ближен всеки на света
дори да имаме с него вражда.
35. Добрият самарянин в тази притча
Самия Господ изобразява,
че Той ръка на всекиго подава
и всекиго обича и спасява.

- край на сценката –

Всички деца се събират заедно. Последните два стиха могат да бъдат казани хорово - половината деца казват първия стих, другата половина – втория.

36. Да прославим Господ в този час -
пострада Той за всички нас.
Покаем ли се – прощава ни греха,
а с Възкресението Си победи смъртта!
37. И чуйте как благовестят камбани.
Да се зарадваме и веселим,
че днес Христовата любов събра ни,
с „Христос възкресе” да се поздравим!

Всички: ***Честито Възкресение Христово!***

Всички слушат/запяват тропара на Възкресение:

Христос възкресе из мъртвих
смертию смерть поправ
и сущим во гробех
живот даровав. (Зпъти)

Превод: Христос възкръсна от мъртвите
и със смърт смъртта победи, и на тия,
които са в гробовете, живот подари.

***Притчата за Добрия самарянин (Лука 10:25-37)**

25. И ето, един законник стана и, изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен?
26. А Той му каза: в Закона що е писано? как четеш?
27. Той отговори и рече; "Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си".
28. Иисус му каза: право отговори; тъй постъпвай, и ще бъдеш жив.
29. Но той, като искаше да се оправдае, рече на Иисуса: а кой е моят ближен?
30. Отговори Иисус и каза: един човек слизаше от Йерусалим в Иерихон, и налетя на разбойници, които го съблякоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъв.
31. Случайно един свещеник слизаше по тоя път, и, като го видя, отмина.
32. Също и един левит, като стигна до същото място, приближи се, погледна и отмина.
33. Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него, видя го и се смили,
34. и, като се приближи, превърза му раните, изливайки елей и вино; след това го качи на добичето си, откара го в странноприемницата и се погрижи за него.
35. А на другия ден, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: погрижи се за него; и, ако потрошиш нещо повече, навръщане аз ще ти заплащам.
36. И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в ръцете на разбойниците?
37. Той отговори: оня, който му стори милост. Тогава Иисус му каза: иди и ти прави също така.